

Socialisten.

Et Dagblad for Arbejdernes berettigede Fordringer.

Abonnementsprisen er 1 Rd. Kvartalet, 32 St. om Aarsbæden, 8 St. om Ugen, saavel i København som i Provinsierne.

Torsdag den 2. Maj 1872.

Avvertissementer à 4 St. pr. Petitlinie modtages paa Kontoret i Gøttersgade Nr. 55, Stuen. Kæbent hele Dagen.

Førstkommende Søndag d. 5te Maj Eftermiddag Kl. 4

afholdes paa

Norrefælled,

efter Opfordring fra Arbejdere i alle Fag,

et Folkemøde,

hvortil alle Københavns og Omegns Arbejdere
indbydes.

København, d. 1ste Maj 1872.

Bestyrelsen for den internationale Arbejdersforening:

Louis Pio,
Stormester.

Povl Geleff,
Kasserer.

H. Brix,
Sekretær.

Maalet er fuldt!

Snart dages det, Brydre, det lysner i Ost!
Til Arbejdet fremad i Kor!

Løgn og Bagtalelser i Bladene, ulovlig Fremfærd af Autoriteterne, Had og Forfølgelse fra Kapitalisternes Side, det er den „Imødekommen“, der er vist vore smaa og billige Fordringer af de idiotiske Magthavere. Denne Lejlighed burde gribes, sagde de, for ret at vise Arbejderen, hvor afhængig han er af Kapitalens Naade og Barmhjertighed, for at lade ham føle, hvor let det er for den lille herskende Klasse paa aldeles storborger-lovlig Maade at fulde ham ihjel, hvis han ikke bøjer Nakkens under Naget, hvis han ikke kryber til Korset og beder om den Naade, at maatte slide som sædvanligt for at forsøge Indholdet af Storborgernes vespækkede Pengepunge.

Dg hvor ypperligt forstaar vore Modstandere ikke at enes, naar det gælder en saadan Sag! Ministre, Magistrat, Politidirektør, Grundejere og Pengeposemænd, — alle har de faaet travlt med at sammensvære dem mod Folket; alle føler de, at nu gælder det at kvæle Frihedsspiren, ligegyldigt om det skal ske „med eller uden Loven“. Derfor løser Ministeriet Murmesteren, der har det kgl. Teater, fra hans Forpligtelser; derfor opkalder Erone hver Dag Mursvende, omendstønt de ikke har forset sig; derfor udsætter Magistraten Murerlærlingenes Prøver, og har endog den Frækhed at ville røve Laugenes Penge og gøre Københavns Haandværkere og Arbejdere umyndige; derfor overfalder Ligningskommissionen Mursvendene med Breve; derfor inddriver Grundejerne ubarmhjertigt Huslejen hos de Strikende; derfor stælder Fri-

Skolelærerne deres uskyldige Børn ud; derfor nægter Understøttelsesforeningerne at hjælpe de Nødlidende blandt dem; derfor falder endelig hele Pressen over dem med Løgn og Skældsord, med Haan og Trusler.

Københavns Arbejdere!

Vor ivrigste og mest hadefulde Modstander, Redaktør C. Ploug, erklærer i „Fædrelandet“, at „Samsfundets Lær fordrer paa det bestemteste, at dette Forsøg (Murerstruen) falder saaledes ud, at Arbejderne kommer til bedre Erkendelse af deres egen Interesse“, det vil med andre Ord sige, at han opfordrer Muremestrene til at sulde deres Svende ud, for at ikke de andre Haandværkere og Arbejdere ogsaa skal faa Mod til at forsøge at forbedre deres Kaar!

Skal vi da som Lam lade os føre til Kapitalens Slagterbank? Skal vi taale, at vore Fjender maatte for flere Aar stanse vor Fremgang? **Nej, det kan Københavns Arbejdere ikke være bekendt!** Lad os derfor samle os; Regeringerne plejer jo hvert Øjeblik at holde Revu over de af deres Underaatter, som de ved første givne Lejlighed vil ofre paa Krigsgalstabsens Alter for at tilfredsstille deres Egerlighed. Lad os da engang holde Mandtal over **alle frie Arbejdere**, over Alle, som vil hjælpe os i Kampen mod Kapitalen; vi vil da faa at kende vor egen Magt og vore Fjenders Svaghed; samlede i tusindvis vil vi stille vore Fordringer og love hverandre at staa Laft og Braft indtil Sejren er vor!

Men Jer, I Guldbets Dyrkere! I, de Fattiges Udsugere! Eder vil vi endnu **en** Gang tilraabe: „I har i Martusfinder iskanket os en bitter Livsdrik; vogt Jer nu, **Maalet er fuldt!** Lad der ikke komme en eneste Draabe til, eller — **det finder over!**“

„**Gyseligt Nederlag**“. Cigarmagerenes Møde i Jorgaars Aftes, som vi i Kort-
hed fortalte i vort Gaarsnummer, havde i visse Henseender saa stor Interesse, at vi finder Grund til at omtale det noget nærmere. Det aabnedes med, at Hr. Würz blev udnævnt til Forhandlingsleder. Efter at dette Valg var foregaaet, trængte en Størrelse sig op paa Talerstolen og navngav sig som Borgmester Larsen. Würz henvendte sig til de Tilstedeværende (omtrent 300), om det ikke var en fri Forsamling, der holdt Møde, og om den behøvede at være belempret med en Borgmester og omringet af Politi. (Mange Stemmer: Til Helvede med Borgmesteren og Politiet!) Borgmester Larsen troede dog, at Forsamlingen vilde høre paa ham (Stemmer: **Nej! Væk med ham!**) og naar den havde hørt ham, tvivlede han ikke om, at den vilde slutte sig til ham. Han vilde ikkun oplæse en Paragraf af en gammel Lov. („Vi bryder os ikke Noget om gamle Love! Vi vil selv raade for vore Penge! Forsvind!“) Da Borgmesteren alligevel vilde begynde at læse, raabtes der: „Socialisternes Marsch“. Hele Forsamlingen istemte Sangen med Kraft, og Hr. Larsen ansaa det da for rettest at forsvinde ud den Vej, han var kommen. „Stærkt trængt fra alle Sider og under Politiets Bestyrelse“ lukkedes det ham at slippe bort, medens de brave Cigarmagere fortsatte Sangen. Borgmester Larsen vover sig saa vist ikke igen ind i Arbejderforsamlinger, ti det Nederlag, han led hos Cigarmagerne, var vistnok „det gyseligste, der nogensinde er beredt ham“. Cigarmagerne viste, at det er gaaet op for dem, at vore Modstandere maa behandles paa samme Maade, som de plejer at behandle os, naar de har Magten. Det vil tilvisse ikke vare længe, førend de national-liberale Storborgere her i Byen bitterlig vil fortryde, at de har opmuntret deres Landsfæller i Provinserne til at slaa os af Marfen med Spektakel og Skældsord. De skulde i Tide have husket paa, at vi er de Mange, og at de er de Faa. — Vi skal i Morgen nærmere belyse Retsforholdet mellem Magistraten og Cigarmagerforeningen.

Murerne afholder Generalforsamling Lørdagen den 4de Maj Kl. 9 Formiddag. Da Generalforsamlingens Beslutninger navnlig i denne Tid jo maa være af særdeles stor Interesse for alle Medlemmer, antager vi, at det er næsten overskødigt at opfordre til livlig Deltagelse deri.

Endel Muremestre, efter Angivelse nogle og tredive, har givet efter. Vi maa dog henlede Opmærksomheden paa, at det i mange af disse Tilfælde synes som om der var nogen Underfundighed med i Spillet, og vi lægger derfor alle Mursvende paa Hjertet ikke at tage Arbejde paa Bygninger, som er gaaet over fra gamle Mestres til nye.

Skomagerne holdt i Mandags Aftes Generalforsamling. Formanden aabnede Mødet med at oplæse et Brev fra Murerne og et fra Skomagerne i Horsens. Der forelagdes et Forslag om at udtage Penge af Sygekassen for at hjælpe de strikende Murerne, samt Skomagerne i Horsens. Herimod optraadte Skomager Gede og gjorde under Forsamlingens Løst gældende, at Murerne var meget bedre stillede end Skomagerne, hvorfor han ikke vilde give en Skilling. Skomager Madsen, Repræsentant for Sygekassen, mente at der ikke be-

høvedes at indvarsles Generalforsamling, da Skomagerne af deres egen Lomme kunde støtte de Strikende. En Afstemning om hvorvidt Sygekassen burde yde Tilskud blev foretaget trods Dirigentens Protest, men faldt ubehøvet ud, takket være Bestyrerens, Hr. Fagerstrøms Bestræbelser; hans Mening var, at Skomagerne var ubehøvet stillet af alle Sag, at der ikke kunde gøres Noget for at forbedre deres Stilling, og at de derfor heller ikke burde gøre Noget for andre. Derefter foretog Madsen en privat Indsamling til Fordel for Murerne hvorved der indkom 2 Rd. 4 Mk. 12 Skilling, og Gede for Skomagerne i Horsens, hvorved der indkom 3 Rd.

Bings Fabrik. Sjelden har man den Glæde at kunne meddele, at en Arbejdsgiver viser sig human mod sine Arbejdere, og retter man sig saa engang efter de andre Paa-
des Skraalerier, saa faar man snart at vide, hvilke Supper de er istand til at luge paa en Vølfevin. Saaledes fortalte vi forleden Dag, at Fabrikanten Bings og Grøndal havde imødekommert deres Arbejdere, saavel med en almindelig Lønningsforhøjelse som ogsaa ved Gaver til Sygekassen etc. — Det er desværre kun Sandhed med Modifikation. Omtrent halvhundrede af de daarligt stillede Arbejdere, med en Arbejdstid af fra Kl. 6 Morgen til 7 Aften, med Søn- og Helligdagsarbejde hele Aaret igennem og kun 2, skriver to, Fridage, (1ste Pintsedag og 1ste Juledag) har nu i lang Tid anmodet om en lille Forhøjelse i deres usle Løn — den er højst 5 Mk. om Dagen —; men der er steds blevet svaret dem, at „Fabriken ikke kunde taale en saadan Merudgift.“ Heller ikke deres Sygekasse har faaet Noget, og de synes derfor at være blevet behandlede noget stedmoderligt ved den sidste Lønningsforandring, omendstent deres Arbejde er det allerbeholdeligste, idet f. Eks. en Del af dem maa opholde sig i en Temperatur af indtil 70 Grader. Vi maa dog bemærke, at det ikke engang er dem alle, som kan tjene 5 Mk.; Glasrerpigerne har saaledes kun henimod 3 Rd. om Ugen.

Er det nu derfor end et Fremstridt, at en Del af Arbejderne har opnaaet en virkelig Forbedring, saa er vi paa den anden Side nødt til at erklære, at en saadan Imødekommen ikke kan faa nogen stor Betydning eller fortjene særligt at fremhæves for ogsaa de flættede stillede Arbejdere har faaet deres bestedne men berettigede Fordringer opfyldte.

Jernstøber W. F. Lunde, som vil være alle ældre Arbejdere velbekendt fra 1848, da han saa kraftigt talte deres Sag, har udgivet en lille Bog om Arbejderforholdene, hvori han med Varme og Iver tager Ordet for en bedre Alderdomsforførgelse for den ud-
tjente Arbejder. Vi skal en af de første Dage nærmere komme tilbage til denne interessante Bjece. — Forfatteren har indbudt de københavnske Redaktører til i Eftermiddag Kl. 5 at debattere Sagen og fremsatte deres Indvendinger imod den.

„**Folkets Avis**“ har igaar et Referat om Mestrenes Møde, om hvis Nødvendighed vi tvivler, efterhjem der i samme Stykke staaer en skammelig Løgn, nemlig at Murerne for-
gaves i Lørdags havde benvendt sig om Hjælp til Internationale. Det er heldigt for „Folkets Avis“ at den i Lighed med „Fædrelandet“, „Dagstelegrafen“ og andre pøne Blade, har opgivet at rette sine „Festtagelser“, ellers

vilde jo hvertandet Numer kun komme til at indeholde Nettelser.

„**Dagens Nyheder**“ fortalte i Tirsdags, at det Interessentskab, som ønskede under Et at afløbe Kommunalbestyrelsen Fæstningsterrænet, bestod af Berliner-Børsjobbere med Kammerraad Jonas som Agent. Igaar oplyste imidlertid Interessentskabets Forretningsfører, Overretsprokurator Mundt, at det hverken bestod af Berlinere, af Børsjobbere eller havde Kammerraad Jonas til Agent. — Alt dette indeholder nu ikke det mindste Overraskende, ti at se en Paaastand i „Dagens Nyheder“ er nok for ethvert fornuftigt Mennekte til straks at forudsætte det stik Modfætte, men hvorledes Prokurator Mundt har baaret sig ad for at faa Redaktionen til at optage en saadan Oplysning, det er i Sandhed ubegribeligt, da det er aldeles udenfor Sædvænen hos vore national-liberale Blade.

„**Dagstelegrafen**“ græder „salte Tæarer“ i Anledning af at dens Importør Anton Caen er død. Der er vistnok Mange, som deler Bladets Sorg, især de som maatte levere Metallet til den bekendte store Ottava-
Blade.

Fattigvæsenet. Fra 1ste Maj træder den forandrede Ordning af Fattigvæsenet i Kraft. Destoværrer vil den væsentligste Forandring vise sig deri, at der nu er 12 rigtlønnede Fattigforstandere, istedetfor, at det tidligere var ulønnede Poster, hvis Byrder blev læstet over paa statteyndende Borgere. Naar nu endda kun denne Forandring maatte lede til, at den Fattige ikke længere blev behandlet med den Tølsperagtighed som tidligere, og som da undskyldtes med, at da det var ulønnede Poster, vilde Bedkommende helst bære sig saaledes ad, at de snarest muligt kunde blive befriede for dem, men det vil destoværrer vistnok være et forsængeligt Haab, ti skal man tro det gamle Ordsprog, at „som Herren er, saa følger ham hans Svende“, og domme efter den Behandling, Fattigvæsenet forøvrigt tilde-
deler de Fattige, saa maa man snarere vente, at den størst mulige Tølsperagtighed vil være den bedste Anbefaling i dens Dine til at lade Forstanderne blive i deres Poster. — Der er fremdeles ansat to Læger i hvert Distrikt, men der er ikke talt om, hvorvidt disse fremdeles kan gøre Fordring paa, at Mødrene skal møde med dødslyge Børn i Konsultationslokalet, uden Hensyn til Bind og Bejr, eller om de fremdeles kan lade en anmeldt Patient henligge i 24 Timer før han bæres med et Besøg, selv om det er et Sygdomsanfald, som der er øjensynlig Fare ved at lade upaaagtet i saa lang en Tid.

Peder Madsens Gang. Med hvilken utrolig Energi at Kommunalbestyrelsen virker i den for hele Byens Sundhedstilstand saa vigtige Sag om at sløje denne Gyde, det fremgaar bedst deraf, at den endelig er naaet hen til at opfordre Kaptejn Miise til at be-
rigtige Kavtionen som skal stilles for Gennemførelsen af hans Plan til en Ombygning. Eder det ikke, vil den betragte Planen som opgivet og — altsaa staa paa samme Standpunkt som i de sidste tyve Aar!

Et daarligt Ministerium. Vor Konseilspræsident er, som bekendt „ikke rigtig ras“, Krigs- og Marineministeren ligner Marinen, han er daarlig; Indenrigsministeren har gjort et Fald, saa at han for Øjeblikket kun staaar paa et Ben, og Justitsministeren